ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2017

Vyhlásené: 28. 8. 2017 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

207

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 19. januára 2016 bola v Teheráne podpísaná Dohoda medzi Slovenskou republikou a Iránskou islamskou republikou o podpore a vzájomnej ochrane investícií.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s dohodou uznesením č. 160 zo 7. septembra 2016 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi.

Prezident Slovenskej republiky ratifikoval dohodu 19. októbra 2016.

Dohoda nadobudne platnosť 30. augusta 2017 v súlade s článkom 24 ods. 1.

DOHODA MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A IRÁNSKOU ISLAMSKOU REPUBLIKOU O PODPORE A VZÁJOMNEJ OCHRANE INVESTÍCIÍ

SLOVENSKÁ REPUBLIKA a IRÁNSKA ISLAMSKÁ REPUBLIKA (ďalej len „zmluvné strany“),

UVEDOMUJÚC SI, že investície sú rozhodujúce pre dlhodobo udržateľný rozvoj a chápajúc, že podpora investícií si vyžaduje spoluprácu investorov a oboch zmluvných strán, či už vo vzťahu hostiteľského štátu k investíciám alebo domovského štátu k investorom,

SNAŽIAC SA zabezpečiť, aby investície boli v súlade s požiadavkami ochrany zdravia, bezpečnosti a ochrany životného prostredia, podpory a ochrany medzinárodne ako aj v príslušnej krajine uznaných pracovných práv, a aby investície napomáhali plneniu týchto požiadaviek,

UZNÁVAJÚC, že podpora a vzájomná ochrana investícií by mala viesť k stimulácii ekonomickej prosperity oboch zmluvných strán,

SNAŽIAC SA podporovať investície, ktoré prispejú k dlhodobo udržateľnému rozvoju zmluvných strán,

ŽELAJÚC SI vytvoriť priaznivé podmienky pre väčšie investície zo strany investorov ktorejkoľvek zo zmluvných strán na území druhej zmluvnej strany,

KLADÚC SI ZA CIEĽ zabezpečiť celkovú rovnováhu práv a povinností medzi investormi a hostiteľským štátom,

UZNÁVAJÚC práva a zodpovednosti zmluvných strán v súvislosti s reguláciou investícií v rámci svojich území v záujme splnenia cieľov vlastnej politiky,

ROZHODNUTÉ v oblasti medzinárodnej spolupráce a investícií predchádzať korupcii a bojovať s korupciou, vrátane úplatkárstva, a podporovať spoločenskú zodpovednosť podnikov,

DOHODLI SA takto:

ČASŤ A
DEFINÍCIE A ROZSAH PÔSOBNOSTI

ČLÁNOK 1
Definície

Na účely tejto zmluvy:

1. Pojem „podnik“ znamená akýkoľvek ziskový subjekt ustanovený alebo založený podľa príslušných zákonov zmluvných strán, či už v súkromnom vlastníctve alebo vo vlastníctve vlády alebo pod súkromnou kontrolou alebo kontrolou vlády, ako napríklad korporácia, verejná obchodná spoločnosť, živnosť, združenie, spoločnosť, vrátane spoločného podniku alebo podobná organizácia; a pobočka alebo zastúpenie ktoréhokoľvek takéhoto subjektu.
2. Pojem „investícia“ znamená:
   a) podiely, akcie a iné formy účasti na vlastnom imaní podniku,

b) dlhopisy, obligácie, úvery a iné formy účasti na dlhu v podniku,

c) hmotný majetok, vrátane nehnuteľností; a nehmotný majetok, vrátane práv ako napríklad prenájmy, hypotéky, záložné práva na nehnuteľnosti a ručenie nehnuteľným majetkom,

d) práva udeľované podľa zákona, ako napríklad licencie a povolenia,

e) práva duševného vlastníctva a

f) výskumné a vývojové neziskové organizácie,

za predpokladu, že

a) investícia bola vykonaná a je udržiavaná v súlade s právnymi predpismi hostiteľského štátu a v dobrej viere,

b) investícia je v priamom vlastníctve investora alebo priamo kontrolovaná investorom,

c) investícia má nasledujúce charakteristiky (nevzťahuje sa na výskumné a vývojové neziskové organizácie):

i. prísľub kapitálu alebo iných zdrojov,

ii. očakávanie pravidelných ziskov,

iii. prevzatie rizika,

iv. primerané trvanie a

v. skutočný prínos pre ekonomiku hostiteľského štátu,

d) v prípade podniku a výskumných a vývojových neziskových organizácií existuje významná fyzická prítomnosť investície na území hostiteľského štátu a

e) investor prostredníctvom svojich investícií vykonáva významné podnikateľské činnosti v hostiteľskom štáte alebo v prípade výskumných a vývojových neziskových organizácií, významné výskumné a vývojové činnosti.

„Významná fyzická prítomnosť“ nezahŕňa napríklad predajné kancelárie bez iných prevádzkových zariadení, schránkové firmy, firmy prevádzkované prostredníctvom internetu alebo iné typy podnikov, ktoré v hostiteľskom štáte nie sú fyzicky prítomné alebo ich fyzická prítomnosť v hostiteľskom štáte je obmedzená.

Bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti, aby sa predišlo akýmkoľvek pochybnostiam, „investícia“ neznamená:

a) goodwill alebo podiel na trhu,

b) portfóliové investície, ktoré predstavujú 10 % alebo nižší podiel,

c) nároky na peňažné prostriedky pochádzajúce výlučne z komerčných zmlúv na predaj tovaru alebo služieb smerujúcich na územie zmluvných strán alebo z územia zmluvných strán na územie iného štátu alebo do štátneho podniku,

d) finančné termínové obchody (futures), swapy, forwardové termínové zmluvy, opcie a iné deriváty,

e) majetok používaný na iné ako podnikateľské účely, okrem majetku výskumných a vývojových neziskových organizácií,

f) fondy,

g) nasledujúce úvery a dlhové cenné papiere,

i. dlhové cenné papiere a úvery z pôvodnou splatnosťou menej ako tri roky,

ii. úver alebo dlhový cenný papier vydaný finančnou inštitúciou, ktorý zmluvná strana, na ktorej území sa táto finančná inštitúcia nachádza, nepovažuje za kapitál podliehajúci

regulácii,

iii. poskytnutie úveru v spojitosti s obchodnou transakciou, ako napríklad in financovanie obchodu.

Ďalej, pojem „investícia“ znamená tiež reinvestíciu (investovanie výnosov z pôvodnej investície) a zmenu formy investície (zmena formy, v ktorej sa aktíva investujú), za predpokladu, že nová investícia spĺňa vyššie uvedené kritériá a prípadne bola a stále je schválená zodpovedným orgánom hostiteľského štátu.

3. Pojem „investor“ znamená nasledujúce fyzické osoby alebo právnické osoby, ktoré vykonali cezhraničnú investíciu na území hostiteľského štátu, a ktoré sú k dátumu, kedy došlo k údajnému porušeniu tejto zmluvy, ako aj k dátumu, keď bol predložený nárok na rozhodcovské konanie:

   a) fyzické osoby, ktoré tak, ako to ustanovuje vnútroštátne právo domovského štátu občanmi domovského štátu alebo osobami s trvalým pobytom v domovskom štáte, a ktoré nemajú občianstvo hostiteľského štátu,

   b) právnické osoby (okrem pobočiek a zastupiteľských kancelárií), štátne investičné fondy a neziskové organizácie zamerané na výskum a vývoj za predpokladu, že

      i. sú buď založené alebo ustanovené, ako aj spravované, v súlade s právnymi predpismi domovského štátu,

      ii. majú svoje registrované sídlo, centrálnu správu alebo hlavné miesto výkonu podnikateľskej činnosti na území domovského štátu a

      iii. vykonávajú významné podnikateľské činnosti na území domovského štátu.

   Bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti pojem „investor“ nezahŕňa

   a) subjekty, ktoré podľa zákonov domovského štátu nemajú spôsobilosť na právne úkony a

   b) fondy, okrem štátnych investičných fondov.

   Fyzická osoba, ktorá má dvojité občianstvo niektorej zo zmluvných strán a akejkoľvek tretej strany, sa bude považovať výlučne za občana štátu podľa jeho/jej prevládajúceho a skutočného občianstva. Napriek uvedenému, pojem „investor“ nezahŕňa žiadnu osobu, ktorá takisto má alebo mala občianstvo hostiteľského štátu.

4. Pojem „územie“ znamená:

   a) vo vzťahu k Slovenskej republike: teritoriálne územie, vnútorné vody a vzdušný priestor nad nimi, nad ktorými si Slovenská republika uplatňuje svoju zvrchovanosť, zvrchované práva a súdnu právomoc v súlade s medzinárodným právom,

   b) vo vzťahu k Iránskej islamskej republike ide o územia, na ktoré sa vzťahujú zvrchované práva, resp. súdna právomoc Iránskej islamskej republiky, vrátane príslušných morských oblastí.

5. Pojem „výnosy“ znamená všetky sumy získané alebo plynúce z investícií alebo reinvestícií, vrátane ziskov, dividend, kapitálových ziskov, licenčných poplatkov, úrokov, platieb v súvislosti s právami duševného vlastníctva, platby v naturáliách a všetky ostatné legálne príjmy.

6. Pojem „hostiteľský štát“ znamená zmluvnú stranu, na území ktorej je investícia umiestnená.

7. Pojem „domovský štát“ znamená zmluvnú stranu, ktorá je krajinou pôvodu investora.

8. Pojem „daňové opatrenia“ sa vzťahuje na akékoľvek daňové opatrenia podľa príslušných právnych predpisov hostiteľského štátu.

9. Pojem „starostlivo zvážené dôvody“ zahŕňa zachovávanie bezpečnosti, udržiavanie solventnosti, integrity, alebo finančnej zodpovednosti jednotlivých finančných inštitúcií, ako aj udržiavanie bezpečnosti a finančnej a prevádzkovej integrity platobných a zúčtovacích systémov.

10. Pojem „voľne zameniteľná mena“ znamená „voľne použiteľná mena“ ako určuje Medzinárodný menový fond v zmysle Dohody o Medzinárodnom menovom fonde.

11. Pojem „účastníci sporu“ označuje navrhovateľa a odporcu.
12. Pojem „navrhovateľ“ označuje investora alebo údajného investora, ktorý sa domáha nápravy za údajné porušenie dohody zo strany hostiteľského štátu podľa časti C tejto dohody.
13. Pojem „odporca“ označuje zmluvnú stranu, ktorá je účastníkom konania podľa časti C tejto dohody.

ČLÁNOK 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto dohoda sa vzťahuje na opatrenia prijaté alebo dodržiavané zmluvnou stranou v súvislosti s
   a) investormi, ako sú definovaní v článku 1, a
   b) investíciami, ako sú definované v článku 1.
2. Čo sa týka pôsobnosti tejto dohody vo vzťahu k investíciám, táto dohoda sa vzťahuje na investície vykonané a udržiavané v súlade s právnymi predpismi hostiteľského štátu, bez ohľadu na to, či tieto investície boli vykonané pred alebo po tom, ako táto dohoda nadobudla účinnosť.
3. Táto dohoda nezaväzuje žiadnu zo zmluvných strán v súvislosti s akýmkoľvek úkonom alebo skutočnosťou, ku ktorým došlo, alebo akoukoľvek situáciou, ktorá prestala existovať, pred dátumom účinnosti tejto dohody.
4. Táto dohoda sa bude uplatňovať bez vplyvu na povinnosti zmluvných strán, ktoré im vyplývajú z ich členstva alebo účasti v akejkoľvek existujúcej alebo budúcej colnej únii, hospodárskej únii, dohode o regionálnej ekonomickej integrácii alebo podobnej medzinárodnej dohode, akou je napr. Európska únia. V dôsledku tohto ustanovenia tejto dohody nemožno uplatňovať alebo interpretovať, či už ako celok alebo ich časť, takým spôsobom, ktorý by mal za následok neplatnosť, zmenu alebo iné ovplyvnenie povinností zmluvných strán vyplývajúcich z takéhoto členstva alebo účasti.
5. V záujme väčšej istoty, táto dohoda poskytuje len ochranu v poinvestičnej fáze a nevzťahuje sa na predinvestičnú fázu alebo záležitosti prístupu na trh.
6. Táto dohoda sa vzťahuje na investície, ktoré boli schválené príslušným orgánom hostiteľského štátu, pokiaľ to vyžadujú jeho právne predpisy, a ktoré boli uskutočnené pred alebo po tom, ako táto dohoda nadobudne platnosť. V prípade Iránskej islamskej republiky sa táto dohoda vzťahuje len na investície schválené Organizáciou pre investičnú, hospodársku a technickú pomoc Iránu (OIETAI) alebo jej nástupníckou organizáciou.

ČASŤ B

PODPORA A OCHRANA INVESTÍCIÍ

ČLÁNOK 3

Štandardné zaobchádzanie

1. Každá zo zmluvných strán je povinná zabezpečiť pre investície investorov druhej zmluvnej strany a investorov v súvislosti s ich investíciami spravodlivé zaobchádzanie a úplnú ochranu a bezpečnosť v súlade s odsekmi 2 až 4.
2. Za porušenie povinnosti spravodlivého zaobchádzania, ako sa uvádza v odseku 1, možno považovať len prípady, keď opatrenie alebo viacero opatrení má za následok:
   a) odopretie spravodlivosti v trestnoprávnom, občianskoprávnom alebo správnom konaní,
   b) závažné porušenie riadneho procesu, vrátane závažného porušenia transparentnosti v súdnych a správnych konaniach,
   c) zjavnú svojvôľu, alebo
   d) cielenú diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti.
3. V záujme väčšej istoty, „úplná ochrana a bezpečnosť“ sa vzťahujú na povinnosti zmluvnej strany týkajúce sa fyzickej bezpečnosti investorov a investícií.

4. Určenie, že došlo k porušeniu iného ustanovenia tejto dohody alebo samostatnej medzinárodnej dohody neznamená, že došlo k porušeniu tohto článku.

ČLÁNOK 4

Národné zaobchádzanie a doložka najvyšších výhod

1. Každá zo zmluvných strán poskytne investorom druhej zmluvnej strany a ich investíciám také zaobchádzanie, ktoré nebude menej priaznivé ako to, ktoré poskytuje v porovnateľných situáciách svojim vlastným investorom a ich investíciám v súvislosti s riadením, výkonom, prevádzkou, údržbou, použitím, užívaním a predajom alebo iným nakladaním s investíciami na svojom území.
2. Každá zo zmluvných strán poskytne investorom druhej zmluvnej strany a ich investíciám také zaobchádzanie, ktoré nebude menej priaznivé ako to, ktoré poskytuje v porovnateľných situáciách investorom ktoréhokoľvek tretieho štátu alebo ich investíciám v súvislosti s riadením, výkonom, prevádzkou, údržbou, použitím, užívaním a predajom alebo iným nakladaním s investíciami na svojom území.
3. V záujme väčšej istoty, zisťovanie, či investícia alebo investor je v porovnateľnej situácii na účely odsekov 1 a 2 tohto článku musí vychádzať z celkového posudzovania okolností súvisiacich s investorom alebo investíciou, vrátane
   a) vplyvu investície na
      i. miestnu komunitu, kde je umiestnená investícia,
      ii. životné prostredie, vrátane účinkov, ktoré sa týkajú celkového vplyvu všetkých investícií v rámci danej jurisdikcie,
   b) charakteru daného opatrenia, vrátane jeho povahy, účelu, trvania a zdôvodnenia a
   c) predpisov, ktoré sa vzťahujú na investície alebo investorov.
4. Opatrenie zmluvnej strany, na základe ktorého sa s investormi druhej zmluvnej strany alebo ich investíciami zaobchádza menej priaznivo ako
   a) so svojimi vlastnými investormi alebo ich investíciami nie je v rozpore s odsekom 1 tohto článku, alebo
   b) s investormi iného štátu alebo ich investíciami, nie je v rozpore s odsekom 2 tohto článku,

ak toto opatrenie zmluvná strana prijme a uplatňuje v rámci plnenia legitímneho verejnoprospešného cieľa, ktorý nie je založený na štátnej príslušnosti investora alebo štátnej príslušnosti vlastníka investície, či už výslovne určené alebo faktické, vrátane ochrany zdravia, bezpečnosti, životného prostredia, a medzinárodne aj v príslušnom štáte uznaných pracovných práv, alebo zabránenie úplatkom a korupcii, pričom existuje racionálna súvislosť s uvádzaným účelom.

5. Odsek 2 tohto článku sa nevzťahuje na
   a) konanie zmluvnej strany podľa akejkoľvek bilaterálnej alebo multilaterálnej medzinárodnej dohody platnej alebo podpísanej zmluvnou stranou pred dátumom nadobudnutia účinnosti tejto dohody,
   b) konanie zmluvnej strany podľa
      i. bilaterálnej alebo multilaterálnej dohody ustanovujúcej, posilňujúcej alebo rozširujúcej zónu voľného obchodu, colnú úniu, spoločný trh, záväzok integrácie trhu práce alebo podobnej medzinárodnej dohody, alebo
      ii. investičnej zmluvy uzatvorenej medzi hostiteľským štátom a investorom na podporu investícií takéhoto investora, alebo
   c) aby sa predišlo akýmkoľvek pochybnostiam, akékoľvek ustanovenia časti C tejto dohody.
6. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nevzťahujú na
   a) verejné obstarávanie a
   b) dotácie alebo granty poskytnuté zmluvnou stranou, vrátane úverov s podporou štátu, záruk

a poistenia.

ČLÁNOK 5

Náhrada škody

1. Každá zo zmluvných strán je povinná zabezpečiť nediskriminačné zaobchádzanie s investormi druhej zmluvnej strany a investíciami, čo sa týka opatrení, ktoré prijme alebo bude dodržiavať v súvislosti so stratami vzniknutými na investíciách na jej území v dôsledku ozbrojeného konfliktu alebo občianskych nepokojov.
2. Bez ohľadu na vyššie uvedený odsek 1, ak investor zmluvnej strany v situáciách uvedených v odseku 1 utrpí škodu na území druhej zmluvnej strany v dôsledku
   a) konfiškácie jeho investície alebo jej časti ozbrojenými silami alebo autoritami druhej zmluvnej strany, alebo
   b) zničenia jeho investície alebo jej časti ozbrojenými silami alebo autoritami druhej zmluvnej strany, pokiaľ si to situácia nevyhnutne nevyžadovala,

potom druhá zmluvná strana zabezpečí pre investora návrat do pôvodného stavu alebo náhradu škody, a to v oboch prípadoch promptne, náležitým a účinným spôsobom s úhradou vykonanou bez zbytočného odkladu.

ČLÁNOK 6

Vyvlastnenie

1. Žiadna zo zmluvných strán nesmie znárodniť alebo vyvlastniť investíciu alebo prijať opatrenia, ktoré budú mať na investíciu podobný účinok (ďalej len „vyvlastnenie“), okrem prípadov, keď bude konať
   a) vo verejnom záujme,
   b) nediskriminačným spôsobom,
   c) na základe riadneho súdneho procesu a
   d) za vyplatenie promptnej, účinnej a náležitej náhrady. Pojem náležitá náhrada sa nesmie vzťahovať na škody, ktoré v skutočnosti nevznikli ani na žiadne predpokladané alebo nereálne zisky.
2. Vyvlastňujúca zmluvná strana bude povinná vyplatiť náhradu bez zbytočného odkladu. V prípade omeškania je vyvlastňujúca zmluvná strana povinná znášať finančné náklady súvisiace s oneskorenou úhradou , a to odo dňa kedy platba nadobudne splatnosť až do dátumu skutočnej úhrady. Takéto finančné náklady sa vypočítajú v súlade so zaužívanými postupmi medzinárodného bankovníctva.
3. Náhrada sa bude považovať za účinnú, ak bude vyplatená vo voľne zameniteľnej mene. Rozhodným okamihom pre ocenenie investície je okamih bezprostredne predchádzajúci uskutočnenému vyvlastneniu alebo okamih predchádzajúci situácii, kedy sa hroziace vyvlastnenie stane verejne známym, podľa toho, ktorá z uvedených udalostí nastane skôr.
4. Na určenie toho, či opatrenie alebo séria opatrení niektorej zmluvnej strany predstavuje opatrenia, ktoré majú obdobný účinok ako vyvlastnenie alebo znárodnenie, je potrebné individuálne prešetrenie každého prípadu na základe zisťovania faktov posudzujúc
   a) ekonomický vplyv opatrenia alebo série opatrení, hoci samotný fakt, že nejaké opatrenie alebo séria opatrení niektorej zmluvnej strany má negatívny vplyv na ekonomickú hodnotu investície, neznamená, že takéto opatrenie alebo séria opatrení predstavuje opatrenia majúce obdobný účinok ako vyvlastnenie alebo znárodnenie,
   b) do akej miery dané opatrenie alebo séria opatrení zasahujú do konkrétnych racionálnych očakávaní investora vyplývajúcich zo záväzného výslovného písomného prísľubu zmluvnej strany poskytnutého priamo a špecificky tomuto investorovi a
   c) charakter opatrenia alebo série opatrení, okrem iného ich povahu, účel, trvanie a zdôvodnenie.
5. S výnimkou mimoriadnych okolností, ako napríklad, keď opatrenie alebo séria opatrení sú

z hľadiska ich účelu také závažné, že ich nemožno racionálne považovať za opatrenia prijaté a uplatňované v dobrej viere, nediskriminačné opatrenia zmluvnej strany, ktoré sú navrhnuté a uplatňované na ochranu legitímnych verejnoprospešných cieľov, ako sú ochrana zdravia, bezpečnosť a ochrana životného prostredia, tieto nepredstavujú opatrenia, ktoré majú obdobný účinok ako vyvlastnenie alebo znárodnenie.

6. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na vydávanie povinných povolení udeľovaných v súvislosti s právami duševného vlastníctva, alebo v súvislosti so zrušením, obmedzením alebo vznikom práv duševného vlastníctva, pokiaľ takéto vydanie, zrušenie, obmedzenie alebo vznik je v súlade: (i) vo vzťahu k Slovenskej republike – s príslušnými medzinárodnými dohodami o duševnom vlastníctve a (ii) vo vzťahu k Iránskej islamskej republike – s jej príslušnými národnými zákonmi.

7. Opatrenie všeobecného dosahu nemožno považovať za vyvlastnenie dlhového cenného papiera alebo úveru, na ktorý sa vzťahuje táto dohoda, výlučne na základe toho, že týmto opatrením sa dlžníkovi uloží povinnosť znášať náklady v dôsledku čoho sa dlžník dostane do omeškania s úhradou dlhu.

ČLÁNOK 7
Prevody

1. Každá zo zmluvných strán je povinná zaručiť investorom druhej zmluvnej strany v súlade so svojimi právnymi predpismi, voľný prevod platieb súvisiacich s investíciami. Takéto prevody zahŕňajú najmä, no nie výlučne

   a) výnosy,

   b) poplatky a iné bežné príjmy nadobudnuté z investícií,

   c) výnosy získané z predaja alebo likvidácie celej investície alebo jej časti, vrátane predaja akcií,

   d) sumy požadované na úhradu nákladov, ktoré pochádzajú z prevádzkovania investície, ako napríklad splátky úverov, úhrady dovozných akreditívov, zálohové platby alebo iné podobné náklady,

   e) náhrada splatná podľa článku 5 a článku 6,

   f) nevyplatené zárobky a iné odmeny zúčastnených pracovníkov zo zahraničia a vykonávajúcich prácu v súvislosti s investíciou, a čo sa týka Iránskej islamskej republiky tým, ktorí dostali na území hostiteľského štátu príslušné pracovné povolenia v súvislosti s danými investíciami, a

   g) počiatočný kapitál a dodatočné sumy potrebné na realizáciu, udržiavanie, rozvoj alebo zvýšenie investície.

2. Každá zo zmluvných strán musí ďalej zabezpečiť, aby sa prevody uvedené v odseku 1 tohto článku realizovali bez akéhokoľvek obmedzenia vo voľne zameniteľnej mene a podľa trhového výmenného kurzu platného k dátumu prevodu pre menu, ktorá sa má previesť, pričom uvedená suma bude ihneď prevoditeľná.

3. V prípade neexistencie trhu pre daný výmenný kurz sa použije výmenný kurz pre prevody mien v rámci zvláštnych práv čerpania platný jeden deň pred dátumom prevodu.

4. V prípade omeškania prevodu spôsobeného hostiteľským štátom bude prevod zahŕňať aj finančné náklady vypočítané v súlade so zaužívanou medzinárodnou bankovou praxou pre danú menu od dátumu, od ktorého bol prevod požadovaný, až do dátumu skutočného prevodu a tieto náklady bude znášať hostiteľský štát.

5. Bez ohľadu na vyššie uvedené odseky tohto článku, nič v tomto článku sa nesmie vykladať tak, aby bránilo niektorej strane uplatňovať spravodlivým a nediskriminačným spôsobom svoje zákony týkajúce sa

   a) úpadku, platobnej neschopnosti alebo ochrany práv veriteľov,

   b) vydávania cenných papierov, ich predaja alebo obchodovania s nimi,

   c) peňažných priestupkov,

   d) finančného vykazovania alebo vedenia evidencie o prevodoch, pokiaľ to bude potrebné na pomoc pri výkone práva alebo na pomoc úradom v oblasti finančnej regulácie,

e) sociálne zabezpečenie, štátne programy dôchodkového zabezpečenia a povinné sporiace programy alebo

f) zabezpečenia výkonu rozsudkov v rámci adjudikatórnych konaní.

ČLÁNOK 8

Odopretie výhod

1. Výhody z tejto dohody budú odopreté investorovi domovského štátu, ktorý je podnikom domovského štátu a investíciám tohto investora, ak takýto podnik alebo ktorúkoľvek jeho časť vlastnia alebo kontrolujú fyzické osoby alebo podniky tretej strany, pričom hostiteľský štát

   a) neudržiava diplomatické vzťahy s touto treťou stranou alebo

   b) prijme alebo udržiava opatrenia v súvislosti s touto treťou stranou alebo fyzickou osobou alebo podnikom tejto tretej strany, ktoré zakazujú transakcie s takouto fyzickou osobou alebo podnikom alebo ktoré by boli porušené alebo obídené v prípade, ak by sa výhody tejto dohody poskytli takémuto investorovi.

2. Výhody z tejto dohody budú odopreté investorovi domovského štátu, ktorý je podnikom domovského štátu a investíciám tohto investora v prípade, ak tento podnik alebo jeho časť vlastnia alebo kontrolujú fyzické osoby alebo podniky hostiteľského štátu.

3. Aby sa predišlo pochybnostiam, výhody z tejto dohody budú odopreté pri splnení podmienok uvedených v odseku 1 v čase uplatnenia nároku podľa článku 17.

ČLÁNOK 9

Postúpenie práv

1. Ak zmluvná strana alebo ňou určená agentúra vykoná úhradu v rámci odškodnenia, záruky alebo poistnej zmluvy, ktorú uzatvorila v súvislosti s investíciou realizovanou jedným zo svojich investorov na nekomerčné riziká investície na území druhej zmluvnej strany, potom táto druhá zmluvná strana je povinná uznať, že zmluvná strana, alebo jej agentúra, majú za každých okolností rovnaké práva ako investor v súvislosti s investíciou. Takéto práva si spomínaná zmluvná strana alebo agentúra môžu uplatniť.

2. Spory medzi postupníkom a hostiteľským štátom sa budú riešiť v súlade s časťou C tejto dohody.

ČLÁNOK 10

Environmentálne práva, práva zamestnancov a iné štandardy

1. Zmluvné strany uznávajú, že je nesprávne podporovať investície zmierňovaním opatrení týkajúcich sa pracovnoprávnych záležitostí, verejného zdravia, bezpečnosti alebo ochrany životného prostredia. V rámci podpory realizácie, akvizície, rozširovania alebo zachovania investície na svojom území nesmú ustúpiť od takýchto opatrení alebo sa od nich odchýliť, ani ponúknuť ustúpenie od takýchto opatrení, resp. odchýlenie sa od nich.

2. Na základe uznania práva každej zo zmluvných strán ustanoviť si svoju vlastnú úroveň ochrany životného prostredia a svoje vlastné zásady a priority dlhodobo udržateľného rozvoja a práva prijať alebo modifikovať svoje environmentálne právne predpisy, každá zo zmluvných strán musí zabezpečiť, že jej právne predpisy poskytnú náležitú úroveň ochrany životného prostredia a je povinná snažiť sa naďalej tieto právne predpisy zlepšovať.

3. Investori a investície by mali uplatňovať národné a medzinárodne akceptované štandardy správy podnikov pre príslušný sektor, predovšetkým pokiaľ ide o transparentnosť a účtovné postupy. Investori a ich investície by sa mali snažiť maximálne možnou mierou prispieť k dlhodobo udržateľnému rozvoju hostiteľského štátu a miestnej komunity prostredníctvom spoločensky zodpovedného konania na príslušnej úrovni.

ČLÁNOK 11

Všeobecné výnimky

1. Okrem prípadov uplatňovania takýchto opatrení spôsobom, ktorý by predstavoval svojvoľnú a neodôvodniteľnú diskrimináciu medzi investíciami alebo medzi investormi, nič v tejto dohode

sa nesmie interpretovať tak, že bráni niektorej zmluvnej strane v prijatí alebo presadzovaní opatrení potrebných na

a) zabezpečenie ochrany verejnosti alebo ochrany verejnej morálky alebo zachovanie verejného poriadku,

b) ochranu života alebo zdravia ľudí, zvierat alebo rastlín,

c) na zabezpečenie súladu s právnymi predpismi alebo

d) na zachovanie živých alebo neživých vyčerpateľných prírodných zdrojov.

2. Nič v tejto dohode nebráni niektorej zmluvnej strane prijať alebo udržiavať primerané opatrenia zo starostlivo zvážených dôvodov, okrem iného na

a) ochranu investorov, vkladateľov, poistencov, subjektov, ktoré si uplatňujú poistné nároky, ako aj subjekty pôsobiace na finančnom trhu, alebo osoby, voči ktorým má finančná inštitúcia fiduciárne povinnosti,

b) udržiavanie bezpečnosti, platobnej schopnosti, integrity alebo finančnej zodpovednosti finančných inštitúcií,

c) zabezpečenie integrity a stability finančného systému zmluvnej strany a

d) nediskriminačné opatrenia všeobecného uplatnenia prijaté akýmkoľvek štátnym subjektom pri presadzovaní peňažnej a s tým súvisiacej úverovej politiky alebo devízovej politiky. Toto písmeno nemá vplyv na povinnosti zmluvnej strany podľa článku 7.

3. Ustanovenia tejto dohody sa nevzťahujú na verejné zdravotné poistenie, daňové opatrenia alebo systémy dôchodkového zabezpečenia.

ČLÁNOK 12
Základné bezpečnostné záujmy

Nič v tejto dohode sa nesmie vykladať tak, že

a) sa vyžaduje od niektorej zo zmluvných strán, aby poskytla informácie alebo umožnila prístup k akýmkoľvek informáciám, ktorých zverejnenie by podľa tejto zmluvnej strany bolo v rozpore s jej základnými bezpečnostnými záujmami, alebo

b) bráni niektorej zo zmluvných strán prijať akékoľvek opatrenia, ktoré bude považovať za potrebné na ochranu svojich základných bezpečnostných záujmov v súvislosti s

i. obchodovaním so zbraňami, muníciou a iným vojenským arzenálom a transakciami s iným tovarom, materiálom, službami a technológiami vykonávanými priamo alebo nepriamo na účely zásobovania vojenského alebo iného bezpečnostného zariadenia,

ii. opatreniami prijatými v čase vojny alebo inej núdzovej situácii v rámci medzinárodných vzťahov alebo

iii. realizáciou národnej politiky alebo medzinárodných dohôd týkajúcich sa nešírenia jadrových zbraní alebo iných jadrových výbušných zariadení.

ČLÁNOK 13
Zverejňovanie informácií a transparentnosť

1. Každá zo zmluvných strán je povinná zverejniť alebo inak sprístupniť verejnosti svoje právne predpisy všeobecného uplatnenia ako aj medzinárodné dohody, ktoré môžu ovplyvniť investície investorov druhej zmluvnej strany na území prvej zmluvnej strany.

2. Nič v tomto článku nevyžaduje od niektorej zmluvnej strany, aby poskytla akékoľvek dôverné alebo majetkové informácie alebo umožnila k nim prístup, a to vrátane informácií týkajúcich sa hlavne investorov alebo investícií, ktorých zverejnenie by bránilo výkonu práva alebo bolo v rozpore s domovskými zákonmi o ochrane dôverných informácií alebo by poškodzovalo oprávnené komerčné záujmy jednotlivých investorov.

3. Ustanovenia časti C tejto dohody sa na tento článok nevzťahujú.

ČASŤ C
RIEŠENIE SPOROV MEDZI INVESTOROM A ŠTÁTOM

ČLÁNOK 14
Všeobecné ustanovenia

1. V prípade investičného sporu by sa navrhovateľ a odporca mali najprv pokúsiť vyriešiť spor prostredníctvom konzultácií a rokovaní, súčasťou ktorých môže byť využitie nezáväzných postupov tretích strán.

2. Aby sa predišlo pochybnostiam, investor nemôže podať žalobu podľa tejto dohody, ak investor alebo investícia porušujú zákony hostiteľského štátu. Súd takúto žalobu zamietne, pokiaľ takéto porušenie bude dostatočne závažné alebo významné. Aby sa predišlo pochybnostiam, nasledujúce porušenia sa vždy budú považovať za dostatočne závažné alebo významné na zamietnutie žaloby

   a) podvod,

   b) daňový únik,

   c) korupcia a úplatkárstvo alebo

   d) investícia bola realizovaná na základe podvodného skreslenia skutočností, zatajovania informácií, korupcie alebo konania majúceho za následok porušenie postupov.

3. Odporca môže na svoju obranu použiť protinávrh, nárok na kompenzáciu alebo podať inú podobnú žalobu v tom zmysle, že navrhovateľ si nesplnil svoje povinnosti, na základe ktorých má podľa tejto dohody dodržiavať zákony hostiteľského štátu alebo že nevykonal všetky primerané kroky na zmiernenie možných škôd. Aby sa predišlo akýmkoľvek pochybnostiam, ak súd nezamietne návrh podľa odseku 2 vyššie, musí takéto porušenia zohľadniť pri posudzovaní nároku, pokiaľ odporca na svoju obranu podá protinávrh, uplatní si nárok na kompenzáciu alebo podá inú podobnú žalobu.

4. Pravidlá UNCITRAL o transparentnosti pri urovnávaní sporov medzi investorom a štátom na základe zmluvy sa budú vzťahovať na všetky medzinárodné rozhodcovské konania začaté voči Slovenskej republike podľa tejto dohody. Iránska islamská republika je povinná náležite zvážiť uplatnenie pravidiel UNCITRAL o transparentnosti pri urovnávaní sporov medzi investorom a štátom na základe zmluvy na akékoľvek medzinárodné rozhodcovské konanie začaté voči Iránskej islamskej republike podľa tejto dohody. Nič v tejto dohode alebo v príslušných pravidlách rozhodcovského konania nebráni výmene informácií týkajúcich sa sporu medzi Európskou úniou a Slovenskou republikou a naopak.

ČLÁNOK 15
Konzultácie

1. Pred podaním žaloby na rozhodcovské konanie podľa článku 17 tejto dohody je navrhovateľ povinný predložiť hostiteľskému štátu písomnú žiadosť o konzultácie alebo vyjednávania („žiadosť o konzultácie“) za účelom priateľského urovnania sporu.

2. Bez vplyvu na odsek 1 tohto článku navrhovateľ nesmie predložiť žiadosť o konzultácie, ak spor alebo žaloba súvisiace s opatrením, na základe ktorého bol vznesený nárok podľa tejto dohody, boli urovnané prostredníctvom iných právnych prostriedkov alebo súdnych konaní, alebo na inom medzinárodnom súde.

3. Žiadosť o konzultácie sa musí predložiť do 3 rokov po dátume, ku ktorému došlo k údajnému porušeniu dohody. Ak navrhovateľ nepredloží žiadosť o konzultácie v rámci tejto lehoty, bude sa mať za to, že navrhovateľ sa vzdal práva na uplatnenie nároku a už nesmie podať návrh na rozhodcovské konanie podľa tejto časti, článku 17 tejto dohody.

4. Pokiaľ sa účastníci sporu nedohodnú inak, miestom konania konzultácií bude

   a) Bratislava, v prípade ak sa konzultácie budú týkať zaobchádzania zo strany Slovenskej republiky, resp. opatrení prijatých Slovenskou republikou, alebo

   b) Teherán, v prípade ak sa konzultácie budú týkať zaobchádzania zo strany Iránskej islamskej republiky, resp. opatrení prijatých Iránskou islamskou republikou.

5. Žiadosť o konzultácie musí obsahovať

   a) nasledujúce informácie:

      i. meno a adresu navrhovateľa,

      ii. štruktúru akcionárov navrhovateľa, určenie konečného užívateľa výhod z predmetnej investície a označenie vlády, osoby alebo organizácie, ktorá poskytla, alebo súhlasila s poskytnutím akejkoľvek finančnej alebo inej pomoci investorovi v súvislosti s uplatneným nárokom, alebo ktorá má záujem na výsledku riešenia daného nároku,

      iii. ustanovenia dohody, ktoré boli údajne porušené,

      iv. právny a vecný základ uplatneného nároku, vrátane označenia sporných opatrení, resp. sporného zaobchádzania, a

      v. požadovanú nápravu a odhadovanú výšku nárokovaného odškodného,

   b) dôkazy preukazujúce, že navrhovateľ je investorom domovského štátu podľa článku 1 tejto dohody, ktorý realizoval investíciu podľa článku 1 tejto dohody, a že požiadavky článku 2 tejto dohody boli splnené.

ČLÁNOK 16

Súhlas zmluvných strán s rozhodcovským konaním

1. Každá zo zmluvných strán súhlasí s podaním žaloby podľa tejto časti na rozhodcovské konanie pre porušenie povinností podľa časti B v súlade s touto dohodou.

2. Súhlas podľa odseku 1 a podanie návrhu podľa tejto časti na začatie rozhodcovského konania musí spĺňať podmienky článku II Dohovoru OSN o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí („Newyorský dohovor“) prijatého v New Yorku 10. júna 1958 o „písomnej dohode“.

ČLÁNOK 17

Podanie žaloby na rozhodcovské konanie

1. Navrhovateľ môže podať žalobu na rozhodcovské konania, ak sú súčasne splnené všetky uvedené podmienky:

   a) Navrhovateľ dáva výslovný a písomný súhlas

      i. na vymáhanie svojho nároku v rozhodcovskom konaní podľa tohto článku a

      ii. že hostiteľský štát môže v rozhodcovskom konaní podľa tejto časti uplatniť akúkoľvek obranu, protinávrh, právo na kompenzáciu alebo vzniesť iný podobný nárok podľa článku 14 tejto dohody,

   b) navrhovateľ predložil žiadosť o konzultácie podľa článku 15 tejto dohody, pričom uplynulo minimálne 6 mesiacov od predloženia žiadosti o konzultácie a spor v rámci tejto lehoty nebol urovnaný zmierom,

   c) navrhovateľ (resp. investícia navrhovateľa) vzal späť nedoriešený návrh z (i) domáceho súdu alebo správneho konania v hostiteľskom štáte, alebo (ii) konania podľa akejkoľvek príslušnej doložky o zmluvnej arbitráži odsúhlasenej medzi navrhovateľom a hostiteľským štátom alebo príslušným subjektom hostiteľského štátu, alebo (iii) akéhokoľvek rozhodcovského konania v oblasti investícií, v ktorom si navrhovateľ alebo investícia navrhovateľa uplatnili nárok v súvislosti s opatrením, ktoré bolo základom pre uplatnenie nároku podľa tejto dohody, za predpokladu, že takéto konanie pokračovalo po predložení žiadosti o konzultácie, a

   d) navrhovateľ, resp. investícia navrhovateľa sa vzdali práva iniciovať akékoľvek ďalšie zákonné opatrenia alebo právne konanie alebo akékoľvek rozhodcovské konanie o investíciách v súvislosti s opatrením, ktoré bolo základom pre uplatnenie nároku podľa tejto dohody.

   Vyššie uvedené písmená c) a d) sa nevzťahujú na príkazy, deklaratórne opravné prostriedky alebo nápravu nemajetkového typu, za predpokladu, že žaloba bude podaná výlučne s účelom ochrany práv a záujmov navrhovateľa alebo podniku počas trvania rozhodcovského konania.

2. Žaloba na rozhodcovské konanie musí byť predložená v lehote 18 mesiacov od predloženia žiadosti o konzultácie. Ak navrhovateľ nepredloží takúto žalobu v rámci uvedenej lehoty, bude

sa mať za to, že navrhovateľ sa vzdal práva na uplatnenie nároku a nesmie už podať žalobu na rozhodcovské konanie podľa časti C tejto dohody.

3. Navrhovateľ môže podať žalobu na rozhodcovské konanie

   a) v zmysle pravidiel UNCITRAL o rozhodcovskom konaní v aktualizovanom znení, alebo

   b) ak s tým navrhovateľ a hostiteľský štát súhlasia, akejkoľvek inej rozhodcovskej inštitúcii alebo podľa akýchkoľvek iných rozhodcovských pravidiel.

4. V prípade akéhokoľvek rozporu medzi ustanoveniami tejto dohody a ustanoveniami príslušných rozhodcovských pravidiel budú mať prednosť ustanovenia tejto dohody.

5. Navrhovateľ je pri podaní žaloby na rozhodcovské konanie povinný tiež

   a) preukázať, že boli splnené podmienky podľa odseku 1 tohto článku,

   b) uviesť meno rozhodcu, ktorého navrhovateľ ustanovuje, a

   c) oznámiť akékoľvek zmeny v informáciách, ktoré navrhovateľ uviedol vo svojej žiadosti o konzultácie.

ČLÁNOK 18

Výber rozhodcov

1. Pokiaľ sa účastníci sporu nedohodnú inak, rozhodcovský tribunál bude zložený z troch rozhodcov, pričom jedného rozhodcu určí navrhovateľ, druhého určí odporca a tretí, ktorý bude predsedajúcim rozhodcom, bude štátny príslušník tretej krajiny ustanovený na základe dohody medzi navrhovateľom a odporcom.

2. Na účely rozhodcovského konania podľa tejto časti bude funkciu ustanovujúceho orgánu vykonávať predseda Medzinárodného súdneho dvora. Ak predseda Medzinárodného súdneho dvora bude štátnym príslušníkom niektorej zo zmluvných strán, alebo ak sa vyskytnú iné prekážky, pre ktoré nebude môcť vykonávať uvedenú funkciu, potom bude oslovený podpredseda, aby určil členov tribunálu. Ak sa stane, že aj podpredseda bude štátnym príslušníkom niektorej zo zmluvných strán, alebo ak sa vyskytnú iné prekážky, pre ktoré nebude môcť vykonávať uvedenú funkciu, potom bude prizvaný na ustanovenie členov tribunálu nasledujúci, služobne najstarší člen Medzinárodného súdneho dvora, ktorý nie je štátnym príslušníkom žiadnej zo zmluvných strán.

3. Ak rozhodcovský tribunál nebude zostavený do 90 dní od dátumu podania žaloby na rozhodcovské konanie podľa tejto časti, potom ustanovujúci orgán na požiadanie navrhovateľa alebo odporcu vymenuje chýbajúceho rozhodcu alebo rozhodcov. Navrhovateľ a odporca nestrácajú právo ustanoviť rozhodcov podľa odseku 1 dokým tak neurobí ustanovujúci orgán.

4. Rozhodcovia ustanovení podľa tejto časti musia mať odbornú kvalifikáciu alebo skúsenosti v oblasti verejného medzinárodného práva, predovšetkým medzinárodného investičného práva. Je žiaduce, aby mali odbornú kvalifikáciu alebo skúsenosti v oblasti riešenia sporov vyplývajúcich z medzinárodných investičných zmlúv.

5. Rozhodcovia a ich pracovníci a asistenti musia byť nezávislí od navrhovateľa alebo od odporcu alebo vlády niektorej zo zmluvných strán, nesmú s nimi byť nijako prepojení ani prijímať od nich pokyny čo sa týka investičných záležitostí. Rozhodcovia nesmú dostávať pokyny od žiadnej organizácie, vlády alebo účastníka sporu v súvislosti so záležitosťami týkajúcimi sa sporu. Nesmú sa zúčastňovať na posudzovaní akýchkoľvek sporov, ktoré by predstavovali priamy alebo nepriamy konflikt záujmov. Okrem toho nesmú vystupovať ako právny poradca alebo znalec alebo svedok ustanovený niektorou zo zmluvných strán v akomkoľvek prebiehajúcom alebo novom spore o ochrane investícií podľa tejto alebo akejkoľvek inej dohody alebo podľa miestneho práva.

ČLÁNOK 19

Rozhodné právo

1. Tribunál ustanovený podľa tejto časti bude rozhodovať o záležitostiach týkajúcich sa tohto sporu v súlade s

   a) touto dohodou a

b) príslušnými pravidlami medzinárodného práva.

2. Spoločná interpretácia zmluvných strán, ktorú si vymenia diplomatickou cestou a ktorá bude vykladať niektoré ustanovenie tejto dohody, bude pre tribunál záväzná a akékoľvek rozhodnutie alebo rozsudok, ktorý tribunál vynesie, musí byť v súlade s touto interpretáciou.

ČLÁNOK 20

Žaloby zjavne bez právnej podstaty a žaloby neopodstatnené ako právna záležitosť

1. Bez toho, aby bola dotknutá právomoc tribunálu riešiť iné námietky ako predbežnú otázku, musí tribunál riešiť a rozhodnúť ako predbežnú otázku akékoľvek námietky vznesené odporcom, na základe ktorých, z hľadiska práva, uplatnený nárok nie je nárokom, o ktorom možno vyniesť rozhodnutie podľa tejto dohody.

   a) Takúto námietku treba predložiť tribunálu čo najskôr po ustanovení tribunálu, a v žiadnom prípade nie neskôr ako k dátumu, keď tribunál uloží odporcovi, aby predložil svoj protinávrh (alebo, v prípade zmeny oznámenia o rozhodcovskom konaní, do dátumu, keď tribunál uloží odporcovi, aby predložil svoje vyjadrenie k zmene).

   b) Pri prijatí námietky podľa tohto odseku je tribunál povinný pozastaviť konanie vo veci samej, určiť harmonogram na posúdenie námietky v súlade s akýmkoľvek harmonogramom, ktorý určil na posúdenie akýchkoľvek iných predbežných otázok, a vyniesť rozhodnutie alebo rozsudok ohľadne tejto námietky s uvedením dôvodov pre takéto rozhodnutie alebo rozsudok.

   c) Pri rozhodovaní o námietke podľa tohto odseku musí tribunál predpokladať, že uvedené fakty sú pravdivé a môže zvážiť aj akékoľvek relevantné fakty, ktoré nie sú predmetom sporu.

   d) Odporca sa nevzdáva žiadneho práva na vznesenie námietky v súvislosti s jurisdikciou alebo akéhokoľvek argumentu výlučne na tom základe, že odporca vzniesol alebo nevzniesol námietku podľa tohto odseku alebo využil možnosť skráteného konania ako sa uvádza v odseku 2.

   e) Tribunál zamietne žalobu uplatnenú navrhovateľom v prípade, že odporca vznesie námietku podľa tohto odseku, a to okrem iného napríklad ak

      i. navrhovateľ vo svojom podaní vzniesol námietku voči opatreniu odporcu, ktoré ešte nebolo schválené,

      ii. navrhovateľ vzniesol námietku voči legislatívnemu postupu opatrenia odporcu,

      iii. podanie navrhovateľa sa týka opatrenia, ktoré bolo dôvodom pre uplatnenie nároku podľa tejto dohody, ktorý bol už vyriešený inými zákonnými opravnými prostriedkami, alebo

      iv. navrhovateľ nesplnil podmienku podľa článku 17 ods. 1, písm. c) a d) tejto dohody.

2. V prípade, že to odporca bude vyžadovať, do 45 dní od ustanovenia tribunálu musí tribunál rozhodnúť v skrátenom konaní o námietke podanej podľa odseku 1 a akejkoľvek námietke, že spor nespadá pod právomoc tribunálu, alebo že nárok je zjavne bez právnej podstaty. Tribunál je povinný pozastaviť akékoľvek konania vo veci a vyniesť rozhodnutie alebo rozsudok o takejto námietke (takýchto námietkach) s uvedením zdôvodnenia pre takéto rozhodnutie alebo rozsudok, a to do 180 dní od dátumu podania žiadosti. Ak však niektorý z účastníkov sporu bude požadovať pojednávanie, tribunál si môže predĺžiť lehotu na vynesenie rozhodnutia alebo rozsudku o ďalších 30 dní. Bez ohľadu na to, či sa požaduje pojednávanie, môže tribunál v prípade existencie mimoriadnych dôvodov odložiť vynesenie rozhodnutia alebo rozsudku o ďalšie krátke obdobie, ktoré nesmie presiahnuť 30 dní.

3. Každý z účastníkov sporu bude sám znášať náklady na rozhodcu, ktorého ustanovil a náklady na svoje zastupovanie v rozhodcovskom konaní. Náklady na predsedu tribunálu, ako aj ostatné náklady budú rovným dielom znášať účastníci sporu. Tribunál však môže na základe vlastného rozhodnutia nariadiť, že väčší podiel nákladov bude znášať jeden z dvoch účastníkov sporu a tento rozsudok bude pre oboch účastníkov sporu záväzný.

ČLÁNOK 21

Rozsudky

1. Rozsudok vynesený tribunálom je záväzný len medzi účastníkmi sporu v súvislosti s týmto

konkrétnym prípadom.

2. Akýkoľvek verdikt o priznaní odškodného musí byť určený v súlade so všeobecne uznanými medzinárodnými zásadami ocenenia a pri zohľadnení, okrem iného, spravodlivého vyváženia verejných záujmov a záujmov zainteresovaných osôb, účelu predmetného opatrenia, súčasného a minulého použitia majetku, histórie jeho obstarania, výšky investovaného kapitálu, odpisov, doby nepretržitého fungovania ako zdravý podnikateľský subjekt, priebeh ním dosahovanej rentability, repatriovaný kapitál, reprodukčnú hodnotu a iné relevantné faktory. Odškodnenie nesmie zahŕňať straty, ktoré skutočne nevznikli ani predpokladané alebo nereálne zisky. Výšku odškodnenia je možné upraviť na základe zohľadnenia priťažujúcich okolností spôsobených konaním investora alebo konania, pri ktorom nebolo vynaložené úsilie na zmiernenie škôd. Pri určovaní spravodlivej výšky odškodného je tribunál povinný, pokiaľ to bude možné, pri rozhodovaní vychádzať z porovnania viacerých metód ocenenia.
3. Tribunál nie je oprávnený rozhodovať o žiadnych trestnoprávnych veciach alebo o nemajetkovej ujme.
4. Pokiaľ tribunál vynáša právoplatný rozsudok voči odporcovi alebo voči navrhovateľovi podľa odseku 3 článku 14 tejto dohody, tribunál môže rozhodnúť len o
   a) peňažnom odškodnení alebo vrátení majetku a
   b) úhrade akýchkoľvek nákladov na rozhodcovské konanie a nákladov na právne zastupovanie v súlade s touto dohodou a príslušnými pravidlami rozhodcovského konania.
5. V prípade, že odporca nevykoná úhradu navrhovateľovi načas podľa rozsudku, finančné náklady omeškania sa vypočítajú v súlade s článkom 6 odsekom 2 tejto dohody. Finančné náklady omeškania sa nebudú uplatňovať počas trvania procesu anulovania.
6. Tribunál môže nariadiť zloženie zábezpeky na úhradu nákladov, ak sa domnieva, že existujú dôvodné pochybnosti, že navrhovateľ nebude schopný splniť rozsudok o úhrade nákladov alebo ak to pokladá za potrebné z iných dôvodov.

ČLÁNOK 22

Výkon práva

1. S ohľadom na akékoľvek príslušné postupy revidovania, každá zo strán sporu je povinná dodržiavať rozsudok tribunálu a neodkladne konať v súlade s ním. Účastník sporu sa môže domáhať výkonu rozsudku vyneseného rozhodcovským tribunálom v zmysle Newyorského dohovoru.
2. Navrhovateľ alebo odporca sa nesmú domáhať výkonu právoplatného rozsudku, pokiaľ
   a) neuplynulo 90 dní od dátumu vynesenia rozsudku a žiaden z účastníkov sporu neinicioval postupy na revidovanie, zrušenie alebo anulovanie rozhodnutia, alebo
   b) súd nezamietol alebo nepovolil žiadosť na revidovanie, zrušenie alebo anulovanie rozhodnutia a neexistuje žiaden ďalší opravný prostriedok.

ČASŤ D

RIEŠENIE SPOROV MEDZI ZMLUVNÝMI STRANAMI

ČLÁNOK 23

Riešenie sporov medzi zmluvnými stranami

1. Akýkoľvek spor medzi zmluvnými stranami týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tejto dohody, ktorý nebude vyriešený prostredníctvom konzultácií alebo inak diplomatickou cestou do 180 dní, sa musí na požiadanie niektorej zo zmluvných strán predložiť na rozhodcovské konanie, ktoré vynesie záväzné rozhodnutie alebo rozsudok tribunálu v súlade s pravidlami UNCITRAL o rozhodcovskom konaní, pri zohľadnení úprav, na ktorých sa dohodli zmluvné strany, alebo ktoré sa uvádzajú v tejto dohode.
2. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodli inak, tribunál bude zložený z troch rozhodcov, pričom každá zo zmluvných strán určí jedného rozhodcu a tretí, ktorý bude predsedajúcim rozhodcom, bude ustanovený dohodou zmluvných strán. Ak tribunál nebude zostavený do 75 dní od dátumu podania návrhu na rozhodcovské konanie podľa tejto časti, potom každá zo zmluvných strán môže požiadať o jeho ustanovenie predsedu Medzinárodného súdneho dvora. Ak predseda

Medzinárodného súdneho dvora bude štátnym príslušníkom niektorej zo zmluvných strán, alebo ak sa vyskytnú iné prekážky, pre ktoré nebude môcť vykonávať uvedenú funkciu, potom bude oslovený podpredseda, aby určil členov tribunálu. Ak sa stane, že aj podpredseda bude štátnym príslušníkom niektorej zo zmluvných strán, alebo ak sa vyskytnú iné prekážky, pre ktoré nebude môcť vykonávať uvedenú funkciu, potom bude prizvaný na ustanovenie členov tribunálu nasledujúci, služobne najstarší, člen Medzinárodného súdneho dvora, ktorý nie je štátnym príslušníkom žiadnej zo zmluvných strán.

3. Náklady, ktoré vzniknú rozhodcom a iné náklady konania, uhradia zmluvné strany rovným dielom. Tribunál však môže na základe vlastného uváženia nariadiť, že jedna zo zmluvných strán má uhradiť vyšší podiel nákladov.
4. Článok 19 sa vzťahuje na rozhodcovské konania podľa tohto článku.

ČASŤ E
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ČLÁNOK 24
Nadobudnutie platnosti, trvanie a ukončenie

1. Táto dohoda podlieha schváleniu v súlade s postupmi vyžadovanými podľa zákona oboch zmluvných strán a nadobúda platnosť 90-tym dňom po dni posledného oznámenia zmluvnej strany potvrdzujúceho ratifikáciu tejto dohody.
2. Táto dohoda zostane v platnosti na obdobie desiatich (10) rokov. Potom zostane v platnosti až kým neuplynie dvanásť (12) mesiacov odo dňa, ku ktorému niektorá zo zmluvných strán dá výpoveď druhej zmluvnej strane.
3. Čo sa týka investícií realizovaných pred dátumom ukončenia tejto dohody, ustanovenia článkov 1 až 23 zostanú účinné na obdobie piatich (5) rokov od dátumu jej ukončenia, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak.
4. Momentom nadobudnutia platnosti medzinárodnej zmluvy medzi uvedenými zmluvnými stranami, ktorá bude upravovať podmienky fungovania multilaterálneho tribunálu pre rozhodovanie investičných sporov, resp. multilaterálneho mechanizmu podávania odvolaní vo vzťahu k sporom podľa tejto dohody, príslušné časti tejto dohody sa ďalej nebudú aplikovať.

NA DOSVEDČENIE UVEDENÉHO nižšie uvedené osoby, ktoré sú riadne oprávnené túto dohodu podpísať, túto dohodu podpísali.

VYHOTOVENÉ v dvoch vyhotoveniach v Teheráne dňa 29. Dei, 1394 roku Solar Hidžry, čo je 19. január 2016, v slovenskom, perzskom a anglickom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť. V prípade akýchkoľvek rozdielov vo výklade je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku:

Peter Kažimír v. r.

Za Iránsku islamskú republiku:

Ali Taiebnia v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.